

UPDIS | We know books

textul original, însoțit de comentarii care includ detalii ce nu au putut fi publicate la momentul apariției inițiale, ci și un rezumat amplu al unei investigații extinse pe durata a 25 de ani, a Proiectului Montauk, care au culminat cu dovada științifică a posibilității de a efectua călătorii temporale. Veți avea ocazia să citiți și să descoperiți extraordinare capacități ale ființei umane.

Preston Nichols și Peter Moon

PROIECTUL MONTAUK

experimente în timp

Traducere din limba engleză: Andra Manole

MULȚUMIRI

Keith Allen
 Charlene Babb
 Marion Berrian
 Bob Beutlich
 Al Bielek
 Duncan Cameron
 Jeff Cave
 Odette de la Tour
 George R. Dickson
 John Ford &
 Long Island UFO Network
 Margaret Geiger
 Dr. Fred Goldrich
 Claude Hensley
 Betty Hughes
 Judith Pope Koteen
 Howard Metz
 John Odin
 Dillon Ridguard
 Clarence Robbins
 Lorraine Saluzzi
 Dr. Mel Sobol
 Stewart Swerdlow
 U.S. Psychotronics Association
 Și nenumărați alții care vor rămâne nenumiți

CUPRINS

Prefață la ediția aniversară.....	9
PARTEA ÎNTÂI	
Ghid pentru cititor.....	15
Introducere.....	19
Capitolul 1 Experimentul Philadelphia	21
Capitolul 2 Montauk Dezvăluit.....	27
Capitolul 3 O vizită la Baza Aeriană Montauk.....	33
Capitolul 4 Sosește Duncan	39
Capitolul 5 Dezvăluirea conspirației	43
Capitolul 6 Proiectul Moonbeam	49
Capitolul 7 Wilhelm Reich și Proiectul Phoenix.....	65
Capitolul 8 Proiectul Phoenix înglobează Proiectul Rainbow.....	77
Capitolul 9 Începe Proiectul Montauk.....	83
Capitolul 10 Scaunul Montauk	101
Capitolul 11 Creația din eter.....	117
Capitolul 12 Deformarea vectorului temporal.....	123
Capitolul 13 Călătoria în timp.....	137
Capitolul 14 Misiune către Marte	143
Capitolul 15 Întâlnirea cu bestia.....	149
Capitolul 16 Natura timpului.....	159
Capitolul 17 Baza Montauk este sigilată	163
Capitolul 18 Montauk astăzi	165
Capitolul 19 Von Neumann trăiește!.....	167
Anexa A O analiză științifică a radiosondei.....	179
Anexa B Wilhelm Reich	187
Anexa C Controlul minții și războiul din Golful Persic.....	191
Anexa D Nikola Tesla	195
Anexa E Experimentul Philadelphia și reconcilierea sa cu Proiectul Montauk	199

Anexa F Nivelurile cuantice de existență	213
Anexa G Glosar	221

PARTEA A DOUA

Capitolul 1 Traseul Oculței	237
Capitolul 2 Traseul jurnalistic	245
Capitolul 3 John Ford	267
Capitolul 4 Camp Hero astăzi	279
Capitolul 5 Controlul timpului	285
Capitolul 6 O chemare mai înaltă	305
Capitolul 7 Invarianța intervalului spațiu-timp	323
Capitolul 8 Călătoria în timp explicată	331
Capitolul 9 Reactorul de timp	347
Capitolul 10 Psihologia spațiului-timp	365
Epilog	377

PREFAȚĂ

la ediția aniversară

DE PETER MOON

Au trecut peste 25¹ de ani de la lansarea versiunii originale a lucrării *Proiectul Montauk: Experimente în timp*, care a schimbat cu adevărat percepția oamenilor asupra domeniului misterios al timpului. Deși am adunat o mulțime de informații noi în această perioadă, aceasta este prima dată când am decis să actualizez volumul original.

Încă de la prima sa apariție, *Proiectul Montauk* a stârnit un interes deosebit printre numeroși entuziaști și a servit ca sursă de inspirație pentru nenumărați scriitori și producții media. Totuși, nimeni nu a căutat să exploreze investigațiile reale efectuate de mine și de Preston după lansarea primei ediții. În această lucrare am reunit, pentru prima dată într-o singură publicație, un rezumat al activităților noastre. Aceasta nu numai că va confirma suspiciunile generale referitoare la moștenirea stranie a Proiectului Montauk, dar oferă și o imagine clară despre călătoria în timp și modul în care aceasta se încadrează în canoanele matematicii și ale fizicii obișnuite. În ultimii 25

¹ Această ediție aniversară a cărții *Proiectul Montauk* a fost publicată în limba engleză în anul 2018 la editura Sky Books, SUA.

INSTRUCȚIUNI PENTRU CITITOR

DE PETER MOON

Deoarece subiectul acestei cărți este controversat, vom oferi câteva linii directoare.

Această carte reprezintă un veritabil exercițiu de conștiință. Vă invită să contemplați timpul dintr-o perspectivă inedită și să vă lărgiți orizonturile conștiinței până la vastitatea întregului univers. Timpul ne hotărăște soarta și ne promite implacabil moartea. Deși suntem reglementați de legile sale, există multe aspecte pe care nu le cunoaștem despre timp și despre modul în care acesta se raportează la conștiința noastră. Sperăm că, cel puțin, aceste informații vă vor lărgi orizonturile.

Unele dintre informațiile pe care le veți citi în această carte pot fi considerate ca fiind „presupuneri”. Acestea nu sunt neadevărate, doar că nu sunt, încă, susținute de documente irefutabile. O certitudine – un fapt concret - presupune existența unor documente sau a unor dovezi fizice solide care ar face față la o examinare amănunțită chiar și pentru cei foarte sceptici.

Din cauza naturii delicate a subiectului și a considerentelor de secretizare militară, a fost foarte dificil

de obținut dovezi concrete despre proiectul Montauk. Există, de asemenea, o zonă între faptele chestionabile și cele indubitabile, care poate purta numele de „zonă gri”. Acestea sunt foarte plauzibile, dar nu la fel de ușor de dovedit ca un fapt concret. În primul rând, orice investigație serioasă va demonstra că proiectul Montauk chiar a existat. Se pot găsi, de asemenea, persoane care au fost supuse unor experimente într-un fel sau altul.

Această carte nu este o tentativă de a demonstra ceva. Scopul este de a relata o istorisire care este de interes esențial pentru cercetătorii științifici, metafizicienii și cetățenii planetei Pământ. Este povestea unui anumit individ și a cercului său de contacte. Există speranța că tot mai mulți specialiști și martori direcți vor ieși din anonimat și că cercetătorii vor aduce la lumină mai multe investigații și documente, în viitorul apropiat.

Această lucrare este prezentată ca fiind non-ficțiune, deoarece nu conține falsuri, nu conține aspecte inventate, cel puțin după știința autorilor. Cu toate acestea, ea poate fi citită și ca o carte de science-fiction, dacă acest lucru este mai potrivit pentru cititor în a-l ajuta să își lărgască perspectiva conștiinței.

La sfârșitul cărții a fost inclus un scurt glosar pentru a facilita utilizarea termenilor tehnici obișnuiți și a celor de natură mai ezoterică. Oamenii de știință care citesc această carte ar trebui să înțeleagă că definițiile sunt concepute pentru a fi de folos înțelegerii cititorului obișnuit. Acestea nu sunt însoțite de descrieri în limbaj academic. De asemenea, cititorul obișnuit trebuie să înțeleagă că

diagramele și schițele din această carte sunt incluse în beneficiul persoanelor care au o pregătire mai avansată în domeniul tehnic. Dacă cineva este interesat, poate obține o mai bună înțelegere a acestor termeni și simboluri studiind *Manualul radioamatorilor* sau alte lucrări de natură similară.

Observație: Instrucțiunile de mai sus sunt la fel de aplicabile astăzi ca și atunci când au fost scrise inițial. Aș dori să adaug, totuși, că Preston Nichols a căutat întotdeauna să evite descrierea unor informații indubitabile, conform categoriilor de informații anterior menționate, nu pentru că acestea nu există, ci mai degrabă deoarece, conform declarației sale, are anumite rezerve în a dovedi existența Proiectului Montauk, temându-se pentru viața sa. Deși eu cred că temerile sale sunt de domeniul trecutului datorită timpului îndelungat care s-a scurs de la perioada în care a lucrat în industria de apărare, nu este totuși prerogativa mea și a nimănui altcuiva să minimizăm trauma pe care a suferit-o și modul în care acest lucru i-ar putea afecta luarea deciziilor. Întrucât tehnologia de călătorie în timp s-a îmbunătățit considerabil în acest interval care a trecut din anii 80 încoace (după cum veți citi mai târziu), aș considera, de asemenea, că acesta este un factor atenuant în ceea ce privește divulgarea unor fapte concrete.

INTRODUCERE

DE PETER MOON

La capătul cel mai estic al regiunii Long Island se află Montauk Point, cunoscut de majoritatea newyorkezilor pentru frumusețea peisajului și pentru farul său maritim emblematic. În imediata apropiere, la vest de far, există o bază militară abandonată, foarte misterioasă, ce aparține Forțelor Aeriene, pe terenul vechiului Fort Hero. Deși a fost oficial dezafectată și abandonată de către Forțele Aeriene ale SUA în anul 1969, aceasta a fost redeschisă ulterior și a continuat să funcționeze fără aprobarea oficială a guvernului american. Întreaga finanțare a bazei este, de asemenea, un mister. Nu există dovezi că finanțarea a provenit de la armată sau de la guvern. Mai mulți oficiali ai guvernului american au căutat să obțină răspunsuri, dar fără niciun succes.

Caracterul secret al operațiunii a făcut ca multe legende să ia naștere în Long Island. Cu toate acestea, este puțin probabil ca vreunul dintre localnicii din Montauk, sau cei care răspândesc aceste legende, să cunoască întreaga poveste a ceea ce s-a întâmplat de fapt acolo.

Un cerc de persoane bine informate consideră însă că Proiectul Montauk a reprezentat o dezvoltare și o culme a

fenomenelor apărute la bordul navei *USS Eldridge* în anul 1943. Cunoscut sub denumirea populară de „Experimentul Philadelphia”, proiectul a reușit să facă să dispară o navă, în timp ce Marina, în mod oficial, efectua, chipurile, doar niște experimente de invizibilitate radar. Nimic mai fals, pentru că Marina știa foarte bine că nu era vorba doar de invizibilitatea radar, ci de dematerializare/materializare și de călătoria instantanee în dimensiunea spațio-temporală.

Conform unor relatări, au mai urmat după aceea peste trei decenii de cercetare secretă intensivă și tehnologie aplicată. Au fost efectuate experimente care au inclus supravegherea electronică a minții și controlul mental al unor populații distincte. Punctul culminant al acestei activități a fost atins la Montauk Point în anul 1983. A fost momentul în care Proiectul Montauk a reușit să deschidă efectiv o breșă în spațiu-timp către anul 1943.

Poate că persoana cea mai calificată pentru a relata adevărata poveste este Preston Nichols, inginer electronist și inventator, care a studiat Proiectul Montauk timp de aproape un deceniu. Interesul său pentru acest proiect a fost stimulat în parte de unele evenimente neobișnuite din propria viață. De asemenea, el a reușit să achiziționeze în mod legal o mare parte din echipamentele care au fost folosite pentru proiect. Cercetările sale ulterioare au scos la iveală rolul său de director tehnic al proiectului. În ciuda spălării creierului său de către guvern și a amenințărilor de fi redus la tăcere, el a rezistat și a decis că este spre binele tuturor oamenilor să își spună povestea.

EXPERIMENTUL PHILADELPHIA

CAPITOLUL 1

DE PRESTON B. NICHOLS

Originea Proiectului Montauk datează din anul 1943, când la bordul navei *USS Eldridge* se făceau cercetări privind, chipurile, invizibilitatea radar. Deoarece nava *Eldridge* era staționată la șantierul naval din Philadelphia, evenimentele care au vizat nava au fost denumite „Experimentul Philadelphia”. Ținând cont de faptul că această temă a făcut deja subiectul a diferite cărți și al unui film, aici va fi prezentat doar un scurt rezumat.²

Experimentul Philadelphia a fost cunoscut sub numele de Proiectul Rainbow de către cei care l-au condus și l-au dezvoltat operațional. A fost conceput ca un proiect strict secret care ar fi ajutat la încheierea mai rapidă și decisivă a celui de-al Doilea Război Mondial. Precursor al tehnologiei invizibilității de astăzi, Proiectul Rainbow a dezvoltat o metodă care să facă o navă invizibilă pentru radarul inamic. Acest deziderat a fost realizat prin crearea unei „sticle electromagnetice” care, de fapt, devia undele

² Mai multe informații despre Experimentul Philadelphia pot fi găsite în Anexa E.

LIBRIS | We know books
radar în jurul navei în loc să le reflecte. O „sticlă electromagnetică” modifică întregul câmp electromagnetic al unei anumite zone - în acest caz, câmpul care cuprindea nava *USS Eldridge*.

Deși obiectivul oficial era pur și simplu acela de a face nava nedetectabilă de către radar, a avut un efect, chipurile secundar, dramatic. Nava a devenit invizibilă nu doar pentru radar, ci și pentru ochiul liber și a părăsit continuumul spațiu-timp. Imediat, nava a reapărut brusc în Norfolk, Virginia, la sute de kilometri distanță.

Experimentul a fost un succes din punct de vedere material, dar a fost o catastrofă cumplită pentru echipajul uman al navei care fusese prezent la bord. Marinarii și tehnicienii au fost expuși acelor orori cu bună știință de către șefii militari și de către șeful proiectului, sadicul savant von Neumann.

În timp ce *USS Eldridge* s-a dematerializat de la șantierul naval din Philadelphia și s-a materializat la Norfolk și apoi invers, echipajul s-a aflat într-o dezorientare totală. Părăsiseră universul fizic și nu mai aveau un mediu familiar la care să se raporteze. La întoarcerea lor în poziția inițială a navei (la șantierul naval din Philadelphia), unii marinari s-au pomenit încastrați în pereții de oțel ai navei sau în podele. Cei care au supraviețuit se aflau într-o stare mentală de dezorientare și de oroare absolută.

Ulterior, echipajul a fost lăsat la vatră ca fiind „inapt din punct de vedere mental, după ce a petrecut o perioadă considerabilă de timp în reabilitare. Statutul de „inapt

mental” a fost deosebit de convenabil pentru discreditarea relatărilor ulterioare ale victimelor acestui experiment abominabil.³

³Marina era conștientă de riscurile implicate, iar inventatorul genial Nikola Tesla, inițiatorul și designerul echipamentului, era foarte conștient de acestea. Deși era un om de știință strălucit și cu un suflet mare, Tesla a realizat că era manipulat de liderii militari și că proiectul nu urmărea accelerarea sfârșitului războiului, ci avea scopuri diferite care ar putea pune în pericol marinarii. Astfel, a decis să saboteze proiectul. A fost realizat un prim experiment fără echipaj uman, care a eșuat pentru că Tesla a dereglat intenționat aparatura, sperând că liderii vor renunța la cercetări, care luaseră o turnură non-umanitară. Tesla a ținut secret funcționarea bobinelor conice mari care generau câmpuri magnetice speciale, esențiale pentru călătoria în spațiu-timp.

Din păcate, Tesla a fost forțat să colaboreze cu von Neumann, un om fără scrupule și empatie, care a furat informații din lucrările lui Tesla. După eșecul primului experiment, von Neumann l-a denunțat pe Tesla și i-a convins pe comandanți să-l excludă din proiect, pretinzând că poate conduce singur cercetările. Neumann, lipsit de conștiință și capacitatea lui Tesla, a supus marinarii la riscuri enorme. Fără statura morală a lui Tesla, liderii militari nu au oprit experimentele, deși era evident că von Neumann nu avea cunoștințele necesare.

În urma dezastrului, s-a confirmat că, fără Tesla, proiectul Rainbow nu putea funcționa eficient. Chiar și tehnologiile stabilite de Tesla, cum ar fi motorul de curent alternativ, continuă să funcționeze perfect și astăzi, fără modificări. Tesla a refuzat să continue în proiect, nevrând să fie complice la un proiect periculos pentru umanitate, ceea ce a dus la suspendarea temporară a proiectului. Acesta a rămas în impas, cu o descoperire majoră la activ, dar fără certitudinea că experimentele ulterioare ar putea fi sigure pentru ființele umane,

Dr. John von Neumann, care a preluat proiectul Rainbow după Tesla, a fost chemat să lucreze apoi și la Proiectul Manhattan. Acesta se referea la fabricarea bombei atomice, care a devenit arma aleasă pentru a pune capăt, din nou într-un mod sadic, inutil și inuman, celui de-al Doilea Război Mondial.

Deși nu este un aspect foarte cunoscut, cercetările ample care au început cu Proiectul Rainbow au fost reluate la începutul anilor 1950. Acestea au continuat, culminând cu crearea unui portal în dimensiunea spațio-temporală la Montauk, în anul 1983.

Această carte își propune să vă ofere o perspectivă generală asupra cercetărilor și evenimentelor care au urmat Experimentului Philadelphia și continuând cu cele desfășurate până în 1983 la Montauk. Voi începe prin a vă relata cum am descoperit eu, Preston Nichols, întreaga această poveste.

Nota editorului (Peter Moon):

Atribuțiile lui Preston, care lucra ca inginer în industria de apărare, i-au permis să citească un raport secretizat detaliat despre Experimentul Philadelphia. Mai multe despre acest subiect se vor spune mai târziu, deoarece coincide cu contextul acestei cărți.

În urma publicării cărții originale, am primit un mesaj de la Al Bielek, potrivit căruia Preston Nichols ar fi primit personal o rolă de film cu imagini originale ale Experimentului Philadelphia, dar pe care acesta a returnat-o apoi guvernului. Bielek a fost destul

prezentând un risc prea mare pentru imaginea Marinei și armatei SUA. (n.red.)

de revoltat de această decizie. Când l-am întrebat pe Preston despre acest fapt, el a recunoscut că era adevărat, dar a declarat, de asemenea, că a fost obligat să returneze filmarea deoarece nu îi aparținea de drept, și, de asemenea, dacă nu ar fi făcut-o, atunci ar fi încălcat anumite contracte de confidențialitate pe care le semnase în conformitate cu sarcinile sale de serviciu în cadrul Armatei.

Ani mai târziu, am aflat de la o sursă complet diferită că Preston citise acest raport detaliat despre Experimentul Philadelphia pe când lucra pentru AIL, un important contractor de apărare din Long Island, al cărui nume complet este Airborne Instruments Laboratory. Raportul era detaliat și era de factură tehnică, și a fost analizat în cadrul sarcinilor sale de serviciu. Când a fost întrebat, Preston a recunoscut, de asemenea, că și acest fapt era adevărat. Cu toate acestea, el nu a putut dezvălui mai multe informații din cauza contractelor de confidențialitate pe care le-a semnat.

MONTAUK DEZVĂLUIT

CAPITOLUL 2

În anul 1971 am început să lucrez pentru BJM⁴, un cunoscut contractor de apărare din Long Island. Aveam o diplomă în inginerie electrică și am devenit specialist în fenomene electromagnetice. La acea vreme nu eram la curent cu Experimentul Philadelphia sau cu fenomenele care îi erau asociate.

Deși la acea vreme nu eram extraordinar de interesat de domeniul paranormalului, obținusem o bursă pentru a studia telepatia psihică și pentru a determina dacă aceasta exista sau nu.

Am căutat să o infirm, dar am fost surprins să aflu că, de fapt, ea există și că poate fi trezită la orice ființă umană cu ajutorul unui antrenament special.

Mi-am început cercetările și am aflat cum comunicarea telepatică funcționa pe principii care sunt foarte asemănătoare cu cele ale undelor radio. Descoperisem o

⁴BJM este un nume fictiv pentru compania pentru care am lucrat. (NOTĂ: Vă putem informa în siguranță, 25 de ani mai târziu, că numele real al companiei este AIL, sau Airborne Instruments Laboratory (vom spune mai multe despre aceasta în notele ulterioare).

undă care putea fi numită „undă telepatică”. În unele privințe, aceasta chiar se comportă ca o undă radio. Mi-am propus atunci să aflu caracteristicile acestei „unde telepatică”. Am studiat lungimile lor de undă și alți parametri importanți. Am stabilit și faptul că, deși o undă telepatică se comportă ca o undă radio, nu este chiar o undă radio. Deși se propagă într-un mod similar cu cel al undelor electromagnetice și posedă proprietăți asemănătoare, nu toate undele telepatică se încadrează în funcțiile normale de undă.⁵

Toate acestea mi s-au părut foarte interesante. Descoperisem o undă aparent electromagnetică cu totul nouă, care nu se regăsea în niciunul dintre manualele pe care le văzusem vreodată. Am vrut să învăț cât mai multe și am studiat toate domeniile care ar putea folosi acest tip de funcție. Interesul meu pentru metafizică fusese astfel declanșat.

Am continuat să fac cercetări chiar și în timpul meu liber și am colaborat cu diferiți clarvăzători pentru a testa și pentru a monitoriza diferitele lor capacități. În anul 1974, am observat un fenomen aparte, care era comun tuturor clarvăzătorilor cu care lucram. În fiecare zi, la aceeași oră, mințile lor erau, ca să zicem așa, „bruiate”. Nu

⁵ De exemplu, undele electromagnetice se deplasează cu viteza luminii din Lumea Fizică (aproximativ 300.000 km/s). Undele telepatică ajung la destinație instantaneu, indiferent de distanță. Undele telepatică nu suferă de limitarea vitezei luminii, pentru că nu sunt un fenomen fizic, ci unul de natură subtil-energetică, unde limitele fizice nu se aplică (*n.red.*).

puteau gândi eficient. Bănuind că interferența era cauzată de un semnal electronic, mi-am folosit echipamentul radio din dotare și am corelat ceea ce apărea pe undele radio la orele la care clarvăzătorii erau „nefuncționali”. Ori de câte ori apărea în eter o emisie pe frecvența de 410-420 MHz (Megahertzi), ei erau bruiți. Când emisia pe frecvența de 410-420 MHz era oprită, clarvăzătorii își reveneau „în puteri” după aproximativ 20 de minute. Era evident că acest tip aparte de semnal le obstrucționa foarte mult abilitățile paranormale.

Am decis să localizez acel semnal. Am plasat o antenă TV modificată pe acoperișul mașinii mele, am luat un receptor VHF⁶ și am pornit în căutarea sursei semnalului. Am identifica-o tocmai la Montauk Point. Semnalul venea direct de la o antenă radar vopsită în roșu și alb din interiorul bazei Forțelor Aeriene.

La început, am crezut că acest semnal ar fi putut fi generat accidental. Am verificat în anturajul meu și am aflat însă că baza era încă activă. Din nefericire, securitatea era foarte strictă, iar gărzile nu au vrut să-mi dea nicio informație utilă. Au spus că radarul era pentru un proiect derulat de FAA (Autoritatea Americană pentru Aeronautică). Nu am putut insista mai mult de atât. De fapt, afirmația lor nu prea avea sens. Acesta era un sistem de apărare radar din al Doilea Război Mondial, cunoscut sub numele de „SAGE Radar”. Era total învechit, depășit, și nu exista niciun motiv credibil pentru care FAA ar avea

⁶ FFI, în românește: *frecvență foarte înaltă* (*n.red.*).

LIBRIS | We know books

nevoie de un astfel de sistem desuet în aceste vremuri. Nu i-am crezut și nici nu m-am putut abține să nu fiu intrigat. Mai mult chiar, mi-a stârnit și mai mult interesul. Din nefericire, ajunsese într-un punct mort.

Mi-am continuat cercetările paranormale, dar nu am ajuns nicăieri în ceea ce privește investigația antenei Montauk până în anul 1984, când m-a sunat un prieten. Mi-a spus că baza militară era acum abandonată și că aș putea să mă duc acolo personal și să arunc o privire. Așa am și făcut. Baza era într-adevăr abandonată, cu resturi împrăștiate peste tot. Am văzut un stingător de incendiu lăsat printre multe hârtii împrăștiate. Poarta era deschisă, la fel ca și ferestrele și ușile clădirilor. Primul aspect care m-a frapat a fost acela că nu așa părăsesc militarii în mod normal o bază.

M-am plimbat prin zonă. Mi-a atras imediat atenția un emițător de mare putere. Am fost foarte curios, deoarece era o încântare pentru un inginer radio. Sunt un colecționar de echipamente de radioamatorism și de echipamente radio și am vrut să le cumpăr. M-am gândit că va fi disponibil la preț redus dacă voi face demersurile necesare prin intermediul Agenției de Lichidare a Surplusurilor Militare din Michigan. După ce am examinat toate echipamentele, am contactat Agenția de Lichidare a Surplusurilor și am vorbit cu o doamnă prietenoasă. I-am spus ce doream, iar ea mi-a spus că va vedea ce se poate face. Părea a fi un echipament abandonat. Dacă era așa, puteam să iau de acolo orice doream. Din păcate, nu am mai primit vești de la ea, așa că am sunat-o

din nou trei săptămâni mai târziu. Ea m-a informat că nu a reușit să dea de urma echipamentului în arhive. Nu putea afla cine îl deținea sau cine l-a deținut. Nici armata, nici GSA (General Services Administration) nu au părut că știu ceva despre el. Din fericire, Agenția a spus că va continua să investigheze problema. După ce a mai trecut o săptămână sau două, am sunat-o din nou. Mi-a spus că mă va transfera unui anume John Smith (numele este fictiv), aflat la un terminal militar din Bayonne, New Jersey.

„Vorbește cu el și va aranja ceva”, a spus ea. „Ne place să ne păstrăm clienții mulțumiți.”

L-am întâlnit pe John Smith. Nu a vrut să discute nimic la telefon. A spus că nimeni nu a recunoscut oficial că deținea acel echipament. Din punctul lor de vedere, echipamentul era abandonat și puteam să intru și să iau tot ce doream. Mi-a dat o bucată de hârtie care părea oficială și mi-a spus să o arăt oricui ar putea pune la îndoială prezența mea în zonă. Nu era un document oficial și nici nu era înregistrat nicăieri, dar m-a asigurat că va ține poliția la distanță. De asemenea, m-a trimis la îngrijitorul bazei aeriene Montauk Air Force Base, care avea să-mi arate împrejurimile.